

РЕШЕНИЕ

№ 7166

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 07.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1366** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба с вх. № 4175 от 06.02.2020 година, подадена от Б. А. В., с адрес: [населено място], [улица], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет.4, ап. 4, срещу Решение № 2153-21-411 от 23.12.2019 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) - С., в частта му, с която е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № РНП-1-4- 21-00667910 от 24.10.2019 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което, на основание чл. 98, ал.2 и във връзка с чл. 113 и чл. 114, ал. 1 от КСО е разпоредено възстановяване на недобросъвестно получени неправилно изплатени суми за пенсии за периода 01.01.2014 г. -30.06.2019 г.

Жалбоподателят твърди, че неправилно не е зачетен осигурителният му стаж за периодите 01.05.1990 г. - 08.10.1992 г. и 01.02.1993 г. - 31.10.1994 г. при осигурител ПП И. при АПК С. и осигурителния стаж за периода 21.11.1994 г. - 21.02.1996 г. при ПСУ С. - ААФ С.. Оспорва изцяло твърдението, че е получил цитираната в разпореждането сума недобросъвестно. Изразява искане за отмяна на обжалваното решение на директора на ТП на НОИ, като преписката да бъде изпратена на ръководителя на ТП на НОИ за ново произнасяне със задължителни указания. Прави искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адвокат А..

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. В., която оспорва жалбата по мотиви, изложени в оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на подадено заявление вх.№05010170 от 16.12.2009 г. с разпореждане № [ЕГН]/15 от 08.01.2010 г. на ръководител „ПО“ на Б. А. В. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74, ал.1 от КСО и социална пенсия за инвалидност, считано от 18.06.2009 г. С последващи разпореждания пенсиите са осъвременявани съгласно законовите разпоредби и е продължаван срока на изплащането им след преосвидетелстване на лицето.

В хода на образуваното пенсионно производство по подаденото заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е поискано извършване на проверка в отдел „Обединен осигурителен архив“ за съответствието на отразения осигурителен стаж в представените от Б. В. документи с първичната документация на посочените в удостоверенията осигурители, предадена за съхранение в НОИ по реда на Инstrukция № 5/30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на разплащателни ведомости и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприменик, както следва:

-за периодите от 01.05.1990 г. до 08.10.1992 г. и от 01.02.1993 г. до 31.10.1994 г. при ПП И. при АПК С.;

-за периода от 21.11.1994 г. до 21.02.1996 г. при ПСУ С. - ААФ С..

Съгласно чл.40, ал.1 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ осигурителният стаж се установява с данните по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. По силата на чл.40, ал.3 от НПОС документите се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

Резултатите от проверка са обективирани в писмо, от съдържанието на което се установява, че в отдел „Обединен осигурителен архив“ към ТП на НОИ-К. е приета разплащателна документация на осигурителя АПК „С.“ - клон И., [населено място], която е с крайна дата до 31.12.1992 г., в която за периода от м.05.1990 г. до м.10.1992 г. липсват данни за лицето Б. А. В., ЕГН 57052967067. Проверка е извършена и в документите на ТКЗС „Ч.“ [населено място], в които за периодите м.05.1990 г. до м.10.1992 г. и от м.02.1993 г. до м.10.1994 г., като също липсват данни за лицето. Приета е и документация на АПК „С.“ - ППДС „С.“, която е с крайна дата до 31.03.1993 г., поради което проверка за периода от м.11.1994 г. до м.02.1996 г. не може да бъде извършена. В хода на пенсионното производство с оглед на установеното, че Б. А. В. не фигурира в разплащателните ведомости на осигурителите ПП И. при АПК С. и ПСУ С. - ААФ С. и представените документи са издадени в нарушение на чл.40, ал.3 от НПОС, от длъжностното лице по пенсионно осигуряване е изключен зачетения стаж по представените нередовни документи и е постановено разпореждане № 570529/245 от 30.08.2019 г., с което е поправено разпореждането от 08.01.2010 г. и всички последващи разпореждания, относно верния осигурителен стаж, индивидуален коефициент и размер на пенсията и е определен следващия се

размер на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване от датата на отпускането ѝ - 18.06.2009 г. В мотивите са посочени констатациите по повод на извършената служебна проверка, както и намерената нередовност от външна страна на представените документи, изразяваща се в това, че са подпечатани с печат на ААФ „С.“, а осигурителите са самостоятелни юридически лица е следвало документите да са подпечатани именно с печат на ПП И. и ПСУ С.. Постановено е надвзетите суми от пенсии да се съберат от Б. А. В. на основание чл.114, ал.1 от КСО.

С потвърденото с оспореното решение разпореждане №РПН-1-4-21-00667910 от 24.10.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, постановено на основание чл.98, ал.2, във връзка с чл.113 и чл.114, ал.1 от КСО във връзка с разпореждане № 570529/245 от 30.08.2019 г. е определен размера на подлежащата на възстановяване неправилно изплатена сума от лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване от Б. А. В. - 10136,69 лв., от които главница за периода от 18.06.2009 г. до 30.06.2019 г. в размер на 6430,65 лева и лихва в размер на 3706,04 лева, начислена до 24.10.2019 г. В мотивите му е посочено, че при извършена служебна проверка в Обединен осигурителен архив е установено, че за периода 01.05.1990 г.- 08.10.1992 г. и 01.02.1993 г.- 31.10.1994 г. Б. А. В. не фигурира в документацията на осигурителя ПП И. при АПК С., поради което осигурителен стаж и доход не се зачитат. Не се зачита и осигурителен стаж за периода 21.11.1994 г.-21.02.1996 г. от ПСУ С. - ААФ С., тъй като е заверен в трудовата книжка с печат на ААФ С., вместо с печат на ПСУ С. което е самостоятелно юридическо лице. В резултат от изложените факти, от Б. А. В. е получена недобросъвестно сума за пенсия за инвалидност поради общо заболяване за периода от 18.06.2009 г. до 30.06.2019 г., която подлежи на възстановяване.

По жалба на Б. А. В. срещу Разпореждане №РПН-1-4-21-00667910 от 24.10.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е постановено процесното Решение №2153-21-411/23.12.2019 г. на директора на Териториално поделение С. на Националния осигурителен институт, с което е прието за основателно направеното възражение от Б. А. В. за погасяване по давност на вземането на НОИ, произтичащо от неоснователно изплатена сума за пенсия за периода от 18.06.2009 г. до 31.12.2013 г. В останалата част жалбата на Б. А. В. е оставена без уважение. Решението е получено от Б. В. на 13.01.2020 г., а жалбата срещу същото е подадена чрез ТП на НОИ С. на 27.01.2020 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение №2153-21-411/23.12.2019 г. на директора на Териториално поделение С. на Националния осигурителен институт . Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал.3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано

решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разглеждания случай задължението на Б. В. за възстановяване на суми по реда на чл. 114, ал.1 от КСО е установено с влязло в сила разпореждане № 570529/245 от 30.08.2019 г. и не е погасено чрез доброволно плащане или чрез принудителен способ. В съдебно заседание, проведено на 22.07.2020 г. съдът е указал на жалбоподателя за възможността да представи доказателства, че цитираното разпореждане е било оспорено от него и съответно не е влязло в сила. Такива доказателства не са представени, поради което и настоящата инстанция приема за установено, че разпореждане № 570529/245 от 30.08.2019 г. , издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване е влязло в сила и е стабилен административен акт, който се ползва със задължителна сила. Неговата законосъобразност не може да бъде подлагана на инцидентен съдебен контрол в съдебни производства, образувани пред административния съд по жалби срещу други разпореждания и решения на органите на ТП на НОИ. Всички развити доводи за незаконосъобразност на влязлото в сила разпореждане № 570529/245 от 30.08.2019 г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване, са недопустими и неотнормирани към спора за правилното прилагане на чл. 114, ал. 1 от КСО.

В чл.98, ал.2 от КСО е регламентирано, че длъжностните лица по ал.1 издават разпореждания и за възстановяване на неправилно изплатени суми за пенсии. Дължимите суми по разпорежданията се събират чрез удържки от пенсията. В случай, че пенсията е прекратена, сумите се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съгласно чл.10, ал.7 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж разпореждането по чл.98, ал.2 се издава в едномесечен срок от влизането в сила на разпореждането по чл.98, ал.1 от КСО за изменение или прекратяване на пенсията. Разпореждане №РПН-1-4-21-00667910 от 24.10.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е издадено в срока по чл.10, ал.7 от НПОС, като с него е определен точния размер на подлежащата на възстановяване неправилно изплатена сума за пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Разпоредбата на чл.114, ал.1 от КСО предвижда, че недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл.113. Въз основа на влязлото в сила разпореждане, с което е установено по основание задължението на жалбоподателя, за пенсионния орган е налице правно основание да постанови разпореждане за събиране на неправилно изплатени суми за пенсии, подлежащи на възстановяване.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за

заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. В. срещу Решение № 2153-21-411 от 23.12.2019 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С., в частта му, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № РНП-1-4-21-00667910 от 24.10.2019 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което, на основание чл. 98, ал.2 и във връзка с чл. 113 и чл. 114, ал. 1 от КСО е разпоредено възстановяване на недобросъвестно получени неправилно изплатени суми за пенсии за периода 01.01.2014 г. - 30.06.2019 г.

ОСЪЖДА Б. А. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на директора на Териториално поделение на НОИ- С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

Съдия: